

som tilkommer enhver anden Pensionist? Jeg vil tillade mig at henstille, at Finansministeren retter dette til 3die Behandling, at vi ikke skulle have mere Diskussion herom. Lad Loven gaa igennem med Honnør og Samdrægtighed over det hele!

Sabroe: Min Bemærkning er til det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel), som før erklærede, at han paa sin Gruppes Vegne var bemyndiget til at nedlægge en bestemt Protest imod den Tvivl, som skulde herske om, at de, der kæmpede for Fædrelandet, og som faldt, eller som bleve saarede, ikke af den danske Stat havde Krav paa et ydre Tegn paa den Taknemmelighedsfølelse, som Staten nærede mod vedkommende. Det forbavtede mig unægtelig, at det ærede Medlems Gruppe netop har valgt det ærede Medlem til Ordfører, som for ganske nylig her i Tinget af en af sine Kolleger og Meningsfæller paa den skarpeste Maade er bleven desavoueret, netop fordi han med Hensyn til den danske nationaløkonomiske Videnskab talte om et stinkende Lig. Lad mig sige til det ærede Medlem, at naar han taler om, at man skal hædre dem, som have været med til at vove Livet for Fædrelandet, og at Samfundet skal vise dem Ærbødighed og Agtelse, saa er der mange Former, under hvilke den enkelte kan leve og dø for Fædrelandet. Den Hededyrker, som slider sig op gennem mange Aar hele Livet igennem, kunde med lige saa god Ret fortjene en Hædersgave fra det danske Samfund. Men lad mig sige til de Herrer af Højre, at den bedste Maade, hvorpaa de kunne hædre den tapre Landsoldat, den menige Jens, for hvem vi have rejst Monumentet i Fredericia, fordi han satte sit Liv i Vove for Fædrelandet, det er ved at give ham samme Ret, som de forlange for de rige Folk i Samfundet; og naar de ikke ville gøre det, saa nægte de den fattige Mand, der kæmper for Fædrelandet, den Ret, som de ville give de rige.

Borgbjerg: Den højtærede Finansminister nævnedes intet Eksempel paa sin Paastand om, at han eller Regeringen var rendt med Socialdemokratiets Repræsentanter i Finansudvalget. Jeg henstiller til Ministeren at nævne et eneste Eksempel derpaa, han er forpligtet dertil, da han har udslynget denne Paastand. Derimod nævnedes det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) et Eksempel paa, at det ikke var

lykkedes. Jeg havde sagt, at Regeringen havde *forsøgt* paa Forhaand at binde Mindretalspartierne; og han nævnedes saa „Dannebrog“. Det er ganske rigtigt. Et saadant Forsøg er blevet gjort med „Dannebrog“, og saadanne Forsøg ere ogsaa paa andre Omraader gjorde i denne Vinter paa paa Forhaand at binde Mindretalsgrupperne her i Salen. Det Eksempel, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds nævnedes, viste netop, at jeg havde Ret, men Finansministeren nævnedes intet Eksempel paa sin Paastand.

Endnu en Gang beder jeg den højtærede Formand for Finansudvalget om at afgive en Erklæring om, at denne fordommelige Praksis i Fremtiden skal være forbi, saaledes at Sager først skulle behandles i Finansudvalget, *efter* at de have foreligget her, men ikke forinden.

Anders Nielsen: Nu er det min Tur til at faa Ordet, saa det ærede Medlem maasandskyldte, at jeg ikke har svaret før, men jeg skal saa til Gengæld svare ham straks. Her er ikke Tale om et Tilfælde, hvor Finansudvalget har spillet Overrigsdag; her er Tale om et Tilfælde, hvor Ministeren er gaaet til Finansudvalget, hvor alle Partier have deres Repræsentanter, og her er Tale om et Tilfælde, hvor Finansudvalget var enig i, at Medlemmerne gik til de respektive Partier og hos dem fik Tilslutning eller Afslag paa det, som Ministeren ønskede at faa Besked om. Det er ikke at spille Overrigsdag, og Resultatet af det hele blev dette, at efter at de Herrer Socialdemokrater i Finansudvalget gentagne Gange havde erklæret, at de helst ønskede . . . (K. M. Klausen: Mange Gange). Lad være, at det var halvtredsindstyve Gange, at de havde sagt Nej, naar de den enoghalvtredsindstyvende Gang sagde Ja, saa er det den enoghalvtredsindstyvende, der gælder. Efter at de Gang efter Gang i Løbet af to Møder havde sagt, at de helst ønskede, at man begrænsede denne Bevilling efter Hensyn til de økonomiske Kaar, saa faldt deres Udtalelser saaledes, at alle vi andre maatte mene, at de gavede absolut Tilslutning til, at Udvalget svarede, som sket er. I Overensstemmelse hermed oplæste jeg det Forslag til en Skrivelse, der findes indført i Protokollen og aftrykt i Kopibogen, og de Herrer have ikke benægtet, at denne Oplæsning har fundet Sted. Og naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds nu — lidt ufint — spørger efter Koncepten, saa vil jeg dog henstille, om det ikke er at drage